

Broder „Ridder“ Halvor, hvis Datter skulde være gift med en Adelsmand „Johan Trygge i Senjen“, men denne Efterretning er vistnok tvivlsom. I Ahnetavler tillægges der vor Erkebiskop en Søn Engelbrekt, der siges at have eiet Gaarden Dalhammer i Jemteland, og hvis Datter skal have været gift med Hans Offessøn Rød.

Allerede i Løbet af Mai 1537 havde baade Stenviksholm og Holms Kloster overgivet sig til Esge Bildes Folk, og en større Udrustning, som kort efter kom fra Danmark under Truid Ulfstand, var forsaavidt overflødig. Den romerske Kirke ogsaa i vort Land var nu falden, Thronhjems Domkirke laa i Ruin, Pilegrimsfarterne ophørte, i Erkebispegaarden residerede en verdslig Lensherre, Erkestolens og Klostrenes Gods indtoges under Kronen, og St. Olafs og St. Eysteins Skrin sendtes til Danmark og udmyntedes til Sølvpenge. Domcapitlet kom dog endnu nogle Menneskealdre til at føre et Skyggeliv, og i dets Spidse traadte 1546 en luthersk Superintendent. Hurtigt uddøde Traditionen om Erkebispernes svundne Vælde, ingen Historieskriver bevarede deres Minde, og naar man i vore Dage har søgt at fornye dette, har Billedet alene kunnet tegnes efter de sparsomme Vidnesbyrd, som Tilfældet har levnet.

NIDAROS'S HANDEL OG SKIBSFART I MIDDELALDEREN.

AF

ALEXANDER BUGGE.